

Sygn. akt III KZ 13/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 21 marca 2017 r.,
w sprawie **T. D.**,
skazanego z art. 256 § 1 k.k. i in.,
zażalenia skazanego,
na zarządzenie Przewodniczącego VIII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu
Okręgowego w B.,
z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt VIII Ka (...),
o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 9 listopada 2015 r., sygn. akt VII K (...), T. D. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 256 § 1 k.k. w zb. z art. 257 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt VIII Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego T. D., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w B..

W piśmie z dnia 11 października 2016 r. skazany T. D. wniósł o „kasację wyroku w sprawie VIII Ka (...)”, wskazując że w sprawie doszło do rażących naruszeń prawa, opisanych w treści apelacji.

Niezależnie od tego w dniu 12 października 2016 r. wyznaczony T. D. obrońca z urzędu poinformował Sąd, załączając sporządzoną opinię prawną, o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania kasacji.

Zarządzeniem z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt VIII Ka (...), Przewodniczący VIII Wydziału Karnego Odwoławczego w B. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez skazanego, albowiem skazany wezwany do usunięcia braku formalnego kasacji poprzez sporządzenie i podpisanie kasacji przez adwokata nie uzupełnił wskazanego braku formalnego w określonym terminie.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł skazany T. D., podnosząc że został pozbawiony prawa do wniesienia kasacji, ponieważ wyznaczony mu obrońca z urzędu nie poinformował go wcześniej o tym, że „nie chce podpisać się pod wnioskiem kasacyjnym”. Skarżący wskazał jednocześnie, że dopełnił wszelkich starań, aby wnieść kasację, a ewentualne uchybienie terminowi do jej wniesienia było spowodowane okolicznościami od niego niezależnymi.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, to powinna zostać sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. W związku z tym osobista kasacja skazanego nie realizuje wskazanego wyżej przymusu adwokacko - radcowskiego, a zatem obciążona jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie jej biegu, niezależnie od faktu, czy autor zachował termin do jej wniesienia. Skarżącemu w postępowaniu okołokasacyjnym został wyznaczony obrońca z urzędu, który nie stwierdził podstaw do sporządzenia i wywiedzenia kasacji, obszernie uzasadniając swoje stanowisko w pisemnej opinii wydanej w trybie art. 84 § 3 k.p.k. (*k. 1526-1529, t. VIII*). Skazany został o tym fakcie w odpowiedniej formie poinformowany (*k. 1530, 1541-1542, t. VIII*).

Przypomnieć tym samym należy, że pełnomocnik z urzędu w swej decyzji co do istnienia podstaw do wniesienia kasacji zachowuje pełną autonomię. Dlatego stanowisko to jest dla sądu wiążące, tym bardziej, że brak jest argumentów do kwestionowania rzetelności przedsięwziętej czynności procesowej, a takich nie

wskazuje również skarżący. Nie ulega wątpliwości, że prawo skazanego do korzystania z profesjonalnej pomocy prawnej, który wykazał niemożność poniesienia wynikających z tego tytułu kosztów bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny (art. 78 § 1 k.p.k.), zostało zrealizowane przez jednokrotne przyznanie - z urzędu - pełnomocnika dla wykonania czynności procesowej objętej przymusem adwokacko – radcowskim. W konsekwencji, skoro sporządzona przez skazanego kasacja jest dotknięta wskazanym wyżej brakiem formalnym, który nie został w trybie art. 120 § 1 k.p.k. usunięty w terminie zakreślonym zarządzeniem z dnia 13 października 2016 r. (*k. 1523, t. VIII*), to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, odnosząc się do argumentów zażalenia, że zgodnie z pkt 2 zarządzenia z dnia 13 października 2016 r. poinformowano T. D. o możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru do sporządzenia kasacji w terminie 30 dni od daty poinformowania go o tym fakcie, tj. licząc od dnia 20 października 2016 r., kiedy to skazany otrzymał odpis tego pisma (*k. 1542, t. VIII*). Wbrew natomiast temu, co twierdzi skarżący, również w tym terminie do akt sprawy nie wpłynęła kasacja podpisana przez obrońcę z wyboru.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.